

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 5, oktober 2022 | Årgång 114

SYSKONBANDET PÅ PLATS PÅ EKUMENISKA CENTRET

BESÖK PÅ DEN NORDISKA KONFERENSEN

Från verksamhetsledaren

Jag följer ledstången från tunnelbaneutgången, käppar sedan längs huset vid torget i Alviks centrum till dess ände då jag är framme vid porten intill en stor blomkruka. Det är första dagen jag ska jobba ensam på nya kontoret i Ekumeniska Centret. "God morgon!" säger de båda Lenorna i receptionen på våning två när jag kliver in. Jag blir allt annat än ensam. Efter bara en stund, medan vaktmästaren fixar hyllan på plats i vårt syskonbandsrum, kommer en av kyrkoleddarna i huset, en vän i församlingen som vi kallar vår, med röda rosor som välkomstbukett och som nu utgör en kontrasterande färglick i rummet som runt skrivbordet är belamrat med ouppackade flyttkartonger.

Under de två heldagar jag sedan arbetat på riktigt på plats har jag bjudits med till kaffestund av en annan vän tillsammans med hans kollegor i SKR-korridoren, tagit lunch i Ljusgården tillsammans med fler vänner från kyrkan och några av deras kollegor, haft möte med arbetsgruppen kyrka-funktionshinder och då bara behövt snedda ett tiotal meter för att komma till sammanträdesrummet och på tillbakavägen fått visa upp Syskonbandets nya kontorsrum. Redan har jag fått berätta om vad Syskonbandet är och gör för en handfull personer som tidigare inte kände till att vi ens fanns och än många fler är det som passerat vår skylt med loggan och fått vetskap om oss. Läs vidare i tidningen och få vetskap om vilka det är vi delar Centret med.

Samtidigt som flyttbestyr pågått har Syskonbandet också haft annat på gång. Tio dagar före flytten hade vi Nordisk konferens då 70 personer strålade samman

från grannländerna. Om de uppskattade dagarna får du läsa, liksom en av andakterna som hölls. I samma veva som denna tidning når dig är det vi i Sverige som tar oss utomlands och då än längre än norra Europa, ja till Afrikas Tanzania bär det av för en grupp på 18 personer. Läs om och följ den spännande resan, be att allt ska gå väl.

Tacksägelsedagen har firats i oktober och kanske funderade några lite extra just den dagen på vad som finns att vara tacksamma över. Dagens bibelvers som dyker upp på min telefon idag är från Psaltaren 107:1 "Tacka Herren för han är god, evigt varar hans nåd". Samtidigt som det finns mycket att vara orostyngd av: det egna livets omständigheter och skeenden i vår värld, så finns tveklöst mycket som ges oss att också framlyfta i tacksägelse. Inte bara en dag om året utan varje dag. Mat idag igen som mättar och som till och med är god. Skratt som smittar och prasslande löv i sprakande färger. Syskonbandet av vänner, både nära och långt bort, och en tidning att ta del av på det sätt som funkar och ger en nöjsam stund. Någon som hälsar gomoron och inbjuder till kaffestund. Hopp om en god Gud och ett lyckligt slut.

Sent om fredagseftermiddagen när det är så tyst och lugnt utanför rummet att jag tror jag är en av de sista kvar på Centret så är det en som passerar vårt rum där jag sitter. Hon stannar till, presenterar sig och önskar mig en god helg.

Tina Strömberg

Hälsning från styrelsen

Den 20 augusti var den nyvalda styrelsen samlad, för sista gången på vårt kontor på Gotlandsgatan.

Vid årsmötet den 4 juni valdes Anki Folke och Pontus Nyman in som nya ordinarie ledamot medan Michael Liliequist och Ulf Bengtsson, båda helt nya i styrelsen, utsågs till ersättare. Ordförandeskapet innehas som tidigare av Lars-Ove Arnesson. Kvar i styrelsen är också Tesfaye Deriba och Sture Lyreskog.

Vi nödgas konstatera att vårt kapital har minskat under de drygt 8 första månaderna av året. Dock har nedgången inte varit så stor som den genomsnittliga nedgången på finansmarknaderna.

En stor del av vår tid vid mötet upptogs av att planera och diskutera flytten av vårt kansli till Alvik, vilken i skrivande stund har genomförts. I övrigt pågår sonderingar för årsmötesdagarna och eventuella gemenskapshelger

under 2023. Vi ägnade särskild tid vid vårt styrelsemöte åt att lyssna på och resonera med särskilt inbjudna Gun Eriksson. Hon berättade om den senaste utvecklingen då det gäller vår systerförening i Kongo. Det har rått stor osäkerhet om ledarskapet efter det att den tidigare ordföranden Mokoko avled kring årsskiftet. Det verkar dock som om föreningen i Kongo nu åter fått en stabil ledning.

Vidare pågår förberedelserna för den förestående Tanzaniaresan. Cirka 18 personer, varav några från KABB i Norge, åker i slutet av månaden till Tanzania, bland annat för att besöka vår systerförening där. Det kan även noteras att den stadgrupp som tillsattes vid årsmötet har sammanträtt. Styrelsen ser framåt med tillförsikt.

Styrelsen genom Sture Lyreskog

Medlemsnytt

Ny medlem:
Hillevi Bergvall, Uppsala

Innehåll

Från verksamhetsledaren	s 2	Besök på Nordiska konferensen	s 6
Hälsning från styrelsen	s 3	Andakt	s 8
Medlemsnytt	s 3	Ekumeniska Centret	s 10
Följ Tanzaniaresenärerna	s 4	Syskonbandets nya adress	s 11
Utblick	s 4	Tisdagsträffar i Stockholm	s 12

Följ Tanzaniaresevärerna

Den 27 oktober bär det av! Gruppen om arton personer påbörjar då resan till Tanzania.

Text: Tina Strömberg

De första dagarna håller vi till i och runt staden Arusha nära Afrikas högsta berg - Kilimanjaro.

Det blir besök hos massajer och skolbesök, safaritur och utflykt till kaffeplantage, medverkan i kyrka och inte minst besök på Habari Maalum, kibrelilära för att träffa anställda och engagerade i KECB (Kibrelilära Education Centre for the Blind) som Syskonbandet och KABB ger ett årligt stöd.

Därefter beger vi oss vidare till Tabora, en heldags bussresa. Vi träffar barn och lärare på Glädjens skola och vi har konferens tillsammans med TCAB (Tanzania Christian Association for the Blind). Efter bussresa tillbaka till Arusha lämnar vi Tanzania och anländer Sverige tidigt om

morgonen den 9 november.

Med oss i vårt bagage har vi bland annat vita käppar, solglasögon, punktmaskiner, iPhones och förstoringsglas att överlämna där det behövs som bäst.

Du kan följa vår resa. Filmklipp kommer göras, bilder och ljudupptagningar tas, och somligt kommer vi försöka ladda upp under resans gång på Syskonbandets Youtube och Facebooksida. Så håll utkik och följ oss där!

Vi som reser är: Lena Nisula Wester, Carl-Gustav Olofsson, Elin Forsgren, Erik Bondesson, Marlene Olsson Nylén, Michael Liliequist, Leonora Bitici, Monica Söderberg, Eva Fridh, Tina Strömberg, som ledsagare Enar Olsson, Vanessa Norman, Karin Liliequist, Birger Hanson, Madeleine Oskarsson och Loronce Khalafi. Från Norge kommer Marianne Schill Reinsnes och Frode Reinsnes.

Utblick

Med anledning av den högaktuella resan till Tanzania fortsätter vi med vårt Tanzaniatema även i det här numret. Det har blivit dags att träffa Ibrahim Suleiman, rektor för Glädjens skola i Tabora.

Text: Isabelle Ulfdotter

Många Syskonbandsmedlemmar känner väl igen namnet Kerstin Strindberg. Kerstin, som själv var blind, arbetade med att förbättra livsvillkoren för barn med synnedsettniing i Tanzania. Mycket av det hon gjorde har betydelse än idag. 1962 grundade hon Shule Ya Furaha,

glädjens skola, en grundskola för barn med synnedsettniingar. I början var skolan enbart till för flickor men efter några år öppnades möjligheten även för pojkar. Idag har Glädjens skola ungefär hundra elever. Eleverna kommer från hela landet och bor på skolans internat. De yngsta är sju år och de äldsta runt 15.

Skolans rektor heter Ibrahim Suleiman, han är lärare i grunden men har studerat vidare till specialpedagog. Hans brinnande engagemang gör honom till en riktig eldsjäl. Sedan år 2003 har han arbetat på skolan, med uppehåll för studier under en period.

– Det här är som ett kall för mig. Jag ser att barn med synnedsettningar har det svårt på många sätt och jag känner i hjärtat att jag vill underlätta för dem, säger Ibrahim. Utbildning är en mänsklig rättighet och det är det som driver Ibrahim i hans engagemang. Hans arbete sträcker sig längre än till undervisning och administration. Han håller kontakt med personalen som jobbar med att ta hand om barnen, han ser till att alla har det de behöver och att den elev som är sjuk får vård.

– Alla är vi människor, oavsett synförmåga, säger han.

Skolan har mycket små resurser, det saknas undervisningsmaterial såsom perkussionsmaskiner och böcker på punktskrift. De tio lärarna gör vad de kan för att tillgodose alla elevers behov. Många av eleverna kommer från fattiga förhållanden och har inte råd att fortsätta studera efter grundskolan. Ibrahim säger att fördomar och stigmatisering försvårar vardagen för personer som inte ser. Många är tvungna att försörja sig som tiggare eftersom de inte har någon inkomst.

– I de familjer där även föräldrarna har en synnedsettning är risken stor att

också barnen hamnar i tiggeri efter grundskolan. De tvingas be om pengar i kyrkor, moskéer och på gatorna. Det handlar om ren överlevnad, säger han.

För att vända den här trenden vill Ibrahim starta ett center för yrkesutbildning för ungdomar med synnedsettning. Skolan äger redan en bit mark där centret ska byggas. Projektet kommer starta så snart finansieringen finns på plats. Här ska eleverna ges möjlighet att studera både hantverk och kontorsarbete. De ska få lära sig att använda datorer och tekniska hjälpmedel för att kunna försörja sig själva och ta makten över sina egna liv. Ibrahim tror att utbildning och arbete är det viktigaste steget i att bryta stigma och förändra attityderna mot synskadade människor.

– Vi måste visa att man kan göra saker fast man inte ser, det är så vi skapar förändring i samhället, säger han.

En annan önskan och vision är att ge eleverna på skolan bättre möjligheter att syssla med idrott. Ibrahim skulle vilja starta ett goalbollag men det får vänta tills det finns pengar till utrustning.

Vi besöker den Nordiska konferensen

Mellan torsdag 15 och söndag 18 september gick den Nordiska konferensen av stapeln, ett år senarelagt på grund av coronarestriktioner. Men nu blev det äntligen dags för oss i Syskonbandet och våra systerföreningar KABB Danmark och KABB i Norge att mötas på härliga Åh Stiftsgård utanför Uddevalla. Vi var ett 70-tal som samlades kring temat "Min plats i kyrkan". Förutom spontan gemenskap och god mat fanns det flera olika aktiviteter på schemat.

Text: Anki Folke Foto: Øjvind Woie

Varje dag fick vi ta del av seminarier som leddes av Tina Strömberg från Sverige, Øjvind Woie från Norge och Poul Arne Nyborg från Danmark, alla tre anställda i våra olika föreningar. Tinas seminarium handlade om hur man läser med öronen, de andra två seminarierna berörde tekniska lösningar angående församlingslivet och vad vi kan bidra med i kyrkan.

På fredags- och lördagsmorgonen hölls en liten andakt som de olika länderna ansvarade för, därefter följde en bibeltimme. På fredagen hölls den av Michael Liliequist, som är styrelseledamot i Syskonbandet. Han talade om hur Gud kan möta och tala till oss på de mest märkliga ställen. I lördagens bibeltimme utgick Øjvind Woie från berättelsen om den blinde tiggaren som ropade på Jesus.

På fredagseftermiddagen fick vi vara med på en pilgrimsvandring som stiftsgårdens präst Louise Sjölund arrangerade på gårdens område.

För många av konferensbesökarna var det nog höjdpunkten då den kristna sångerskan Lena-Maria Vendelius kom till Åh Stiftsgård för att sjunga och tala. Lena-Maria är född utan armar och hennes budskap gick ut på att vara den man är med den funktionsvariation man har. Lena-Maria var relativt okänd bland våra danska och norska deltagare.

Under lördagseftermiddagen fanns det två parallella aktiviteter man kunde ägna sig åt. Några valde att åka till Bohusläns museum i Uddevalla där det gavs information om det många gånger hårda livet i Bohuslän förr. Sedan följde en fri rundvandring genom de olika utställningarna.

Några ur utflyktsgruppen valde att istället besöka ett köpcentrum i Uddevalla för lite shopping. Resten av gruppen var kvar på stiftsgården och övade körsång inför söndagens gudstjänst tillsammans med Syskonbandsmedlemmen Monica Söderberg.

På lördagskvällen blev det "öppen scen" där deltagarna fick anmäla intresse några timmar i förväg om man ville bidra med något. Konferencier för detta var KABB:s diakon Hilde Grumstad. Det blev en kväll fylld av både allvar och skratt.

Bland det sista som skedde under konferensen var att vi utformade en gudstjänst i Åh kyrka och delade gudstjänstgemenskap med den lokala församlingen. Gudstjänsten leddes av Sture Lyreskog. Predikade gjorde Paul Arne och vårt nattvardsfirande leddes av prästen Kåre Grumstad från Norge. Det blev även bibelläsning av några konferensdeltagare, en från varje land. Konferenskören under ledning av Monica Söderberg sjöng.

Sedan efter lunchen for vi var och en hem till våra hemorter och länder med många intryck och minnen med

oss i våra bagage. Flera nya vänskapsrelationer har etablerats såväl som fina återseenden. Då vi skildes åt fanns det en stark önskan från deltagarna att åter få mötas till Nordisk konferens.

Andakt

Här får vi i text ta del av den andakt som Anki Folke höll under Nordiska konferensen. Om du blundar kanske du kan känna att du är där.

I början av andakten här ikväll ska jag be någon av ledsagarna här om hjälp med att gå runt och dela ut en pusselbit till var och en. Jag står här och håller i en brödkorg jag fått låna från köket, och i den ligger det en massa pusselbitar. Det är bitar från ett 1000-bitarspussel. Min plats i kyrkan är ju vårt ämne för den här konferensen. Har du funderat över det någon gång? Jo, jag tror nog att du har gjort det. Vi som är synskadade är oftast så vana vid att det inte är någon självklarhet att kunna ingå i alla grupper och sammanhang.

Det finns oftast så mycket olika praktiska aspekter vi måste fundera kring. Först detta med: hur kan jag få veta var det finns en kyrka i närheten och vilket klockslag börjar gudstjänsten på om jag t ex inte kan läsa predikoturerna i den lokala tidningen? Vilken adress är det till kyrkan jag tänkt bege mig till? Kan man åka färdtjänst dit? Och sedan, då jag kanske kommer fram till kyrkan, behöver jag en ledsagare där eller finns det någon annan från församlingen som kan hjälpa mig? Församlingen kanske följer en viss liturgi, hur vet jag när man ska sitta eller stå, eventuellt knäfalla? Gör församlingen specifika gester under vissa delar av gudstjänsten och hur ska jag få veta hur det ser ut och när man ska göra det?

Och vid nattvarden sen: hur gör de då? Kommer jag att få ett stycke mjukt bröd

eller en oblat i min hand? Kommer jag att få doppa i en gemensam bägare? Knäfaller de eller går man till en viss station? Finns det någon som hjälper mig med detta, eller ska jag avstå, sitta kvar? Och sedan vid kyrkfikat: hur gör man då? Finns kaffe/te/kakor utplacerade på bordet eller går var och en och hämtar det någonstans? Kommer någon att vilja sitta tillsammans med mig eller blir jag ensam? Ja, allt detta är praktiska frågor som kan hopa sig vid ett enda kyrkibesök för den som ser dåligt eller ingenting. Det är en tröskel in till kyrkan. Sedan har vi de känslomässiga frågeställningarna, den andra tröskeln: Får jag höra till, räknas jag med i gemenskapen? Kan jag ha en uppgift i församlingen? Vinns det en mer eller mindre tydligt uttalad förväntan från andra människor i församlingen att jag "borde" bli helad, få min fulla syn då man ber för mig eller får jag vara just den/det jag är här och nu fullt ut - en människa med en kroppslig begränsning? Tas mina reella behov på allvar vid förbönssituationer? Kan jag finna vänskap i kyrkan för min egen del, vardaglig vänskap med andra människor? Kan jag finna en bönevän?

Du har nu fått en pusselbit i din hand. Vrid och vänd på den och känn på den. Pusselbiten är du. Tänk dig att den ena sidan av biten får representera den situation du faktiskt har i församlingen på ont och/eller gott. Den andra sidan får representera hur du skulle vilja ha det, det förhållande i församlingslivet du längtar efter, den plats i kyrkan du vill ha. Jag ska läsa en bibeltext. För er som har funnits med i kyrkans värld länge så är den

här texten säkert välkänd, medan den kanske är ny för några andra, men hur det än är med den saken så är de här orden verkligen sanna. Det är Paulus ord från 1 Kor 12:12-18:

”Ty liksom kroppen är en och består av många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts till att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många. Om foten säger: ”jag är ingen hand, jag hör inte till kroppen”, så hör den likafullt till kroppen. Och om örat säger: ”jag är inget öga, jag hör inte till kroppen”, så hör det likafullt till kroppen. Om hela kroppen var öga, vad blev det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet? Men nu har Gud gett varje enskild del just den plats i kroppen som han ville.”

Medan vi sjunger en sång (vi sjöng Bara i dig) så ska jag be någon av er ledsagare att gå runt med korgen och samla in pusselbitarna igen. Jag tycker inte om att lägga pussel, och jag är inte heller bra på det, men jag älskar symbolbilden av pus-

slet - pusslet där det är varje enskild bit som bidrar till att pusslet blir helt. Även om man har 1000 bitar och det saknas en bit så är ju pusslet inte helt. Jag använder ofta bilden av pusslet då jag predikar. Genom att lägga din bit i bönekorgen så lägger du dig själv där, kanske din tacksamhet över hur din situation är, eller din frustration och din längtan efter tillhörighet, en längtan efter den plats som är din. För du är en del av Kristi kropp som vi läste om nyss. Och Kristi kropp är inte hel om du fattas. Du har en given plats där. Egentligen inte trots din synskada utan för att du har den, med den unika livserfarenhet du har. (Här skedde insamlandet och vi sjöng).

Nu håller jag i korgen och lyfter upp den inför Gud med alla pusselbitarna. Där ligger vi alla tillsammans. Vi ber:

Gud, du ser oss. Tack för att du vet om varje känsla och erfarenhet som representeras här. Låt var och en få den plats som är vår i din kyrka, att vi var och en får vara i funktion som de kroppsdelar vi är för att din kropp ska bli hel.

Till slut sjöng vi Bred dina vida vingar.

Anki Folke

Ekumeniska Centret

Syskonbandets kontor ligger nu på Ekumeniska Centret vid Alviks torg i Bromma. Här har de olika organisationerna på plats gemensam reception, vaktmästeri, IT-avdelning, sammanträdesrum i olika storlekar samt kaffeapparater. Läs om Centret så som det beskrivs på den egna hemsidan och om vilka som utöver Syskonbandet finns där.

Vilka vi är

Ekumeniska Centret är en ekonomisk förening med syfte att driva en samarbetsinriktad arbetsplats för dess medlemmar. Ekumeniska Centret etablerades 1993 genom samlokalisering av organisationer på kristen grund, men också en statlig myndighet. I samband med flytt till nya lokaler 2011 bildades föreningen Ekumeniska Centret.

Ekumeniska Centret finns till för att underlätta ett brett ekumeniskt samarbete, och skapa förutsättningar för att främst trosbaserade organisationer sammanförs och utvecklas. Föreningen engagerar sig inte i partipolitiska frågor och har inte ett vinstdrivande syfte.

Det är ljust och luftigt på Ekumeniska centret.
Foto: Joachim Kåhlman

Organisationerna som sitter på centret:

Diakonia

Biståndsorganisation på kristna värderingar som arbetar tillsammans med lokala organisationer för en varaktig förändring för utsatta människor i världen. Arbetar i över 30 länder. Svenska Alliansmissionen och Equmeniakyrkan är huvudmän.

Equmenia

Står för all verksamhet för barn och unga inom Equmeniakyrkan. Sveriges största kristna barn och ungdomsorganisation, där scoutverksamheten står för en betydande del.

Equmeniakyrkan

Trossamfund bildat av Baptistsamfundet, Missionskyrkan och Metodistkyrkan 2011.

Katolska ekumeniska nämnden

Ansvarar för katolska kyrkans relationer till andra kristna samfund och kyrkor i Sverige.

EQ kvinna

Kvinnorörelse kopplad till Equmeniakyrkan. Jobbar för och med kvinnor i Sverige och i andra länder, som exempelvis med att ordna läger för ensamstående mammor och barn.

Hela människan

Hela människan vill skapa intresse och förutsättningar för ett socialt arbete för människor i utsatta livssituationer.

Kristna freds rörelsen

Folk rörelse som vill verka för en värld fri

från våld – allmän nedrustning, skydd av människorättsförsvarare och utbildningar i ickevåld. Arbetar internationellt med stöd till ickevåldsrörelser och människorättsförsvarare.

Myndigheten för stöd till trossamfund, SST

Statlig myndighet som fördelar statens ekonomiska bidrag till trossamfund verkssamma i Sverige, inte bara kristna.

Pingst – fria församlingar i samverkan

är namnet både på de svenska pingstförsamlingarnas riksorganisation och samfund. I riksföreningen drivs det gemensamma arbetet och trossamfundet ger den lokala församlingen status som kyrka i det svenska samhället. Syftet med organisationen är att på olika sätt stödja och hjälpa församlingarna i deras arbete. Verksamheten är organiserad i underavdelningarna Församling, PMU, Media, Socialt, Tillväxt, Ung, Utbildning och Förvaltning.

Ny adress

Syskonbandets postadress är numera:

Syskonbandet
Box 14038
167 14 Bromma

Besöksadress:

Ekumeniska Centret
Gustavslundsvägen 18, plan 2, Bromma/
Stockholm.

Hållplats för tunnelbana och buss är
Alvik, 13 min från Stockholm Central.

Varmt välkommen att hälsa på!

Svenska missionsrådet

Mötesplats för kyrkor och kristna organisationer. Arbetar för att ge möjligheter för människor och samhällen att förändras.

Sveriges ekumeniska kvinnoråd

Forum för kristna kvinnor i Sverige som bland annat vill verka för jämställdhet, hjälpa kvinnor att bruka sina gåvor och skapa mötesplatser över samfundsgränserna.

Sveriges kristna råd

Kyrkorna tillsammans i tro och handling. Alla kyrkor har sin egen identitet och egna prioriteringar. Men tron kan också förena och utmana. Därför finns Sveriges kristna råd. Inom våra 26 medlemskyrkor ryms de olika kristna traditionerna i vårt land.

Ekumeniska Centrets webbplats:
www.ekuc.se

Telefonnummer är de samma som tidigare.

Kansliet/Britt-Marie: 08-641 30 45
Tina: 08-641 30 95

Tina står utanför Syskonbandets rum. Ännu är inte allt upppackat men den klassiska tavlan från Sjöliden sitter på väggen. Foto: Joachim Kåhlman

Tisdagsträffar i Stockholm

På kanelbullens dag startade höstterminens Syskonbandsträffar i Stockholm.

Nästa tillfälle är den 1 november och då gästas vi av Jacques Mwepu, chef på Kumlaanstalten som i somras berättade om sin flykt från Kongo till Kumla i Sommar i P1.

Den 6 december blir det sedan julmysig träff.

Alla är hjärtligt välkomna till dessa träffar som alltid inleds med en måltid och kaffe, följt av trevligt program, sång och gemenskap.

Tid: Klockan 14:00 – 16:00. Plats: Restaurang Matborgen, Sandsborgsvägen 52. T-bana Skogskyrkogården. Kostnad 125 kr, swish eller kontant.

Anmälan till Maud Lindberg på tel: 0733-54 41 41.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95 E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktör: Isabelle Ulfsdotter

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7